

LÆREPLANER BØRNEØEN BONSAI

Vuggestuen

BARNETS ALSIDIGE PERSONLIGE UDVIKLING:

Den alsidige personlighedsudvikling handler om at "blive sig selv". Denne proces varer hele livet, men mange grundlæggende træk udvikles i den tidlige barndom. Det er primært i mødet med andre mennesker, at man udvikler sine personlige egenskaber. En stor del af læringsprocesserne ligger derfor i relationen mellem barnet og den voksne, men også indbyrdes børnene imellem.

Som pædagoger har vi et stort medansvar i forbindelse med barnets alsidige personlige udvikling. Det ansvar medfører, at vi skal være lydhøre og empatiske og engagerede i barnets verden; at vi ser, hører og vil det enkelte barn noget, og samtidig anerkender og involverer os i barnets engagementer. Det er i dette sociale fællesskab, barnets personlighed udvikles. Denne udvikling trives bedst i et miljø, hvor de voksne er nærværende, empatiske og lydhøre over for barnet, dets behov og ønsker. Barnet skal opleve, at det anerkendes og værdsættes som individ, men den sociale dynamik er også en vigtig læremester – her skal barnet lære at se og forstå samspillet og de konflikter, der kan opstå imellem mennesker, både børn og voksne. Herigennem får barnet mulighed for at få et mere nuanceret kendskab til både sig selv og andre i sin omverden. Derfor er det sociale fællesskab afgørende for udviklingen af barnets alsidige personlighed.

Tryghed:

At føle sig genkendt og husket af andre giver børn en følelse af kontinuitet og tryghed. Igennem den faste dagsrytme i vuggestuen, udvikler barnet selvværd, selvtillid og selvforståelse.

Mål:

1. Barnet skal udvise lyst til at udforske omgivelserne og være nysgerrigt, turde gå på opdagelse. Mestre nærhed og distance – at turde trække sig lidt fra den voksne.
2. At turde henvende sig til en voksen, hvis barnet er ked af det eller vil udtrykke et behov.
3. At hverdagens rytme skal være tydelig og genkendelig for børnene.
4. At barnet er imødekommende både over for de voksne og over for andre børn.
5. At barnet kan sige til og fra og udtrykke følelser og behov.
6. At styrke barnets selvværd og selvtillid
7. At barnet bliver selvhjulpent
8. At barnet selv mærker grænser – egne og andres
9. Rammer og omgivelser – udvikling og stimulering

10. Grænsen mellem dig og mig – jeg er et individ, men samtidig er jeg del af et fællesskab.
11. Tryghed – skiftesituation, tage barnet op, give barnet tøj og hagesmæk på, ingen pludselige handlinger, god stemning, ingen høje stemmer.
12. Imødekommenhed og respekt – at barnet inddrages i handlingen.

Tiltag:

- Vi har en genkendelig rytme og dagligdag med faste rutiner. Under den frie leg har den voksne en fast base, så børnene ved, hvor de kan henvende sig. De ved, at den voksne bliver der, og det skaber en tryghed. De har en sikkerhed for, at den voksne hele tiden er der.
- Vi har skabt en tæt voksenrelation i indkøringsforløbet – barnet er blevet set, først af én voksen og dernæst af de andre. De voksne viser interesse for barnet, når det henvender sig, og tager barnet alvorligt. Derfor har barnet fået bevis for, at det vil blive mødt med anerkendelse og respekt og tager den følelse med sig, næste gang det får brug for at henvende sig til en voksen. Barnet har erfaret, at det vil blive trøstet eller mødt med empati og interesse.
- Når man kan se, at rytmen lever så meget i børnene at de ved, hvad der skal ske om lidt, fordi de kender de ritualer, der bygger op til en aktivitet – når de fx selv henter puderne til sanglegen, før den voksne har bedt om det. Når de begynder at fortælle et lille eventyr, som den voksne har fortalt – så kan man se, at rytmen lever i dem.

SOCIALE KOMPETENCER

Helt centralt er den voksnes adfærd – den voksne fungerer som rollemodel både i forhold til adfærd, følelsesliv og måden man bevæger sig på. Barnet ser og oplever alt, hvad vi gør, selv når vi udsender de mest subtile signaler. Det er derfor altafgørende, at man er meget bevidst om sin indflydelse på børnenes læringsmiljø. Alt foregår via efterligning.

I vores pædagogik er børnene som udgangspunkt en gruppe. Det sociale er naturligt for børnene, men vi kan spolere det ved at dyrke børnenes ego, fx ved at gå ind i det individuelle, have fokus på nogens tøj, påpege særlige egenskaber hos et barn osv. Vi skal undgå at overføre vores egen individualisme til børnene. Børn er i deres oprindelse meget sociale væsener, men vores kultur i dag er så individualistisk og konkurrencepræget (fokus på hvem der vinder, hvem der bliver stemt hjem o.l.), at vi skal værne ekstra meget om fællesskabet og vores sociale opdragelse.

I hvilke situationer er det tydeligt, at vi styrker barnets sociale kompetencer:

Når vi giver opmærksomhed til det enkelte barn og dets forældre, siger goddag med navn, giver hånd og har øjenkontakt. Den opmærksomhed vi giver, efterligner børnene i forhold til hinanden. Man kan se børn ned til 1 års alderen gå

rundt og give hånd for at sige farvel. Den vane tager de med sig videre i deres sociale adfærd.

Under sanglegen får børnene den samme specielle opmærksomhed. Alle bliver set og oplever, at alle i fællesskabet er lige vigtige. Vi starter med en navnesang hvor alle børns navne nævnes for at give børnene en følelse af samhørighed mellem individ og fællesskab.

Børnene lærer at holde hinanden i hænderne og at turde stå i midten af kredsen; vi skaber en tryk stemning for at de kan opøve modet til at komme ind i kredsen og danse med en ven.

Vi husker også dem, som ikke er tilstede. De er stadig en del af gruppen, selvom de ikke er her i dag. På den måde træner vi børnene i at være opmærksomme på, hvem der er omkring dem.

Flere gange i løbet af dagen vil barnet skulle vente på sin tur, hvilket også er et vigtigt socialt læringspunkt. De mindste er meget behovsstyrede og kan slet ikke vente på maden, men de lidt større børn ved godt, at maden kommer om lidt, har tillid til, at ingen bliver snydt, og kan vente på det.

Vi holder i hånd, når vi skal synge madsangen, og når vi går tur holder vi hinanden i hånden to og to på række.

I garderobesituationerne hjælper man hinanden – de store hjælper de små. Her oplever vi, at børnene er meget hjælpsomme og omsorgsfulde af natur.

I oprydningssituationerne synger vi en sang om, at ”Hver ta’r en ting – alle børn må være med”. Her lærer børnene at udvise omsorgen for fællesskabets rum.

Vi bruger meget at sige ”vi”, ”os”, ”alle” i stedet for ”du”.

Børnene hjælper hinanden med at lægge deres madrasser frem, de store hjælper de små.

De går med den voksne rundt i huset og ordner ting – de går med ud i køkkenet og siger tak for mad til Sille, og de går med ud med vasketøjet.

Til årstidsfesterne ser de, at vi alle fester sammen, og ofte deltager forældre, søskende og bedsteforældre også.

Vi har et stort fokus på at opbygge nære relationer. Den voksne har ansvaret for at se hvert enkelt barn og skabe kontakten.

KULTURELLE UDTRYKSFORMER OG VÆRDIER

Begrebet kultur er helt fundamentalt for pædagogikken i vores hverdag i vuggestuen – det være sig i social omgangstone og form, daglige aktiviteter og årstidsfester.

Det lille barn lærer først og fremmest om den verden det lever i, igennem efterligning. Det betyder, at det er os som pædagoger, der skal formidle kulturen i vores institution. Vi ser det som vores opgave igennem dagen at formidle de forskellige kulturer omkring barnet på en enkel og gennemskuelig måde.

Eksempler på diverse kulturer i vores institution:

- Social kultur: Efterligning, leg, omgangstone, adfærd
- Sanglegskultur: Her ses og høres alle børn. Barnet lærer respekt for den enkelte og at tage hensyn til andre i fællesskabet. Årstidsrelateret.
- Madkultur: Bordskik, stearinlys, bordsang, lære børnene respekt for maden.
- Sundhedskultur: God mad, sanseoplevelse, kvalitet, smag
- Årstidsfestkultur: rytmen i årstiderne, naturens gang
- Forældrekultur – give hånd til forældrene, nærvær og diskretion, stilhed, vise gensidig respekt.

Her følger en nærmere beskrivelse af nogle af vores årstidsfester:

Høstfest:

To uger før festen begynder vi at synge høstsange til vores morgensamlinger. Vi pynter med små neg, hybenranker og blomster på stuen.

Vi synger sange om: møller, korn, mel, bondemanden, æbler og pærer.

Ugen før festen binder vi en krans af halm og pynter den med røde bær og gule blomster fra skoven, stranden og vores have.

På selve festdagen ankommer børn og voksne iklædt bondeskjorter, kjoler, forklæder og tørklæder. Bordet dækkes med korngul dug og pyntes med neg og blomster. Vi spiser gul grøntsagssuppe og hjemmebagt fletbrød med hjemmekærnet smør, som børnehaven har lavet til os.

Sankt Michaelsfest:

Vi pynter vinduerne med sølvstjerner. Til festen lægger vi mørkeblå duge på bordene og pynter også dem med sølvstjerner. Vi synger sange om Sankt Michael til morgensamlingen og pynter med blå og røde silketørklæder midt i sangkredsen. Børnene følger med i børnehavens festceremoni via vinduerne fra stuen, hvorfra de ser, at børnehavebørnene bliver ”slået til ridder”.

Til frokost spiser vi rødbedesuppe.

Lanternefest:

Vi synger lanternesange til vores morgensang fra 2 uger før festen. Vi sidder i en rundkreds på stuen og har en tændt lanterne i midten af kredsen.

Hvert barn får sin egen håndlavede lanterne til festen, som holdes i vores have en eftermiddag ved skumringstid. Alle forældrene deltager. Vi starter festen med at fortælle et lille eventyr med marionetdukke for børnene. Vi forsøger at skabe en stemning, som handler om at finde det indre lys i den mørke tid.

Vi synger lanternesange, mens vi går rundt med de tændte lanterner og kalder på Morten Vægter. Endelig kommer han og deler småkager ud til børnene. Det er efter sigende hans kone, Karen, der har bagt kagerne.

Adventsspiral (fejres kun i vuggestuen på Amager)

Dagen før festen former vi en spiral af gran, som vi lægger på gulvet på stuen. Vi pynter spiralen med små røde æbler med et lille hvidt lys i hvert æble. På dagen sidder vi alle rundt om spiralen og har slukket det elektriske lys. Vi tænder et lille

lys for hvert barn, mens vi synger en sang for barnet. Det er meget stemningsfuldt.

Jul:

Fra d. 1. december åbner vi hver morgen en julekalenderlåge og synger julesange. Vi hænger hvide julegardiner op og binder dem med røde bånd. Midt i december holder vi julehygge med forældrene. Vi spiser juleknas, danser om vores juletræ i salen og hygger os sammen. Den sidste dag inden juleferien får børnene en lille hjemmelavet julegave (fx en lille filtnisse).

KROP OG BEVÆGELSE

Mål for krop og bevægelse: At opbygge en sund koordinering af kroppens bevægelser og opøve ligevægtssansen. Dette opøves gennem sangleg, klatring i stativer og træer, leg i skoven, balancering på nedfaldne stammer, løb på ujævnt terræn, brug af gynger etc. Vi vil lære børnene kropsbevidsthed via sanseoplevelser og bevægelse. De skal bruge deres krop så meget som muligt.

Beskrivelse af en efterårstur til stranden gennem skoven (vuggestuen Charlottenlund):

- Vi står på gårdspladsen og aftaler, at vi går samme rute gennem Slotsparken/skoven til stranden.
- Deltagere: Anna (1), Luna (2), Ferdinand (2 ¼), Julius (2 ½), Isabel (2 ¾) og Anton (2 ¾)
- Luna, Julis og Anton kravler selv op i klapvognen. Anna forsøger at kravle op selv ved fodenden, men hun skal have lidt hjælp. Ferdinand og Isabel går selv og holder fast i klapvognen.
- Vi går gennem parken på stien, kommer til skoven, kravler ud af klapvognen og løber gennem bladene. Alle vipper på en bøjet gren og øver sig i at falde af og ned. Anna kravler gennem bladene og øver sig i at rejse sig op med den bløde skovbund som underlag. Alle børn kaster med blade.
- Vi går videre mod stranden. Ved den lille skrænt til stranden hopper eller kravler alle børn selv ned. Forlæns og baglæns. Den lille bomlignende afgrænsning til stranden bruges som balancebom af Anton, Ferdinand og Julius. De kravler op, søger balance og rejser sig op til stående stilling. Kun Anton hopper ned, de øvrige 2-årige efterligner Anton. Julius klarer det til opretstående stilling, Ferdinand klarer det til næsten oprejst stilling men gentager processen 3-4 gange. Luna søger et lavere punkt på bommen og forsøger der at kravle op men må opgive pga. sin manglende højde. Isabel vælger at gå ca. 15 meter gennem sand til vandkanten og kaster ting i vandet. Anna bliver ved den lille skrænt og kravler gentagne gange op og ned og bliver på samme sted. På hjemturen løber de 2 gående børn over fodgængerfeltet mens de holder de voksne i hånden. De snubler også gentagne gange over ujævne fliser på fortov, men genvinder balancen. Ferdinand falder helt ned på maven, men rejser sig selv op igen. Alle (minus Anna) tager selv overtøjet af med lidt hjælp til støvler og lynlåse.
- På turen har vi oplevet følgende: Tøj af og på, op og ned ad klapvogn, løbe, balance på blød skovbund, vippe, falde af og ned, kaste, lægge sig ned og rejse sig op, kravle hen,

op ned, forlæns og baglæns. Søge balance fra alle 4 til stående stilling, snuble, falde på mave og løbe stærkt i hånd.

- Alle børn har brugt efterligning som værktøj, og det var tydeligt, at de fleste begrænsninger børnene stødte ind i, ud over deres alderstrin, var deres påklædning.

Tiltag – hvad gør vi for at udfordre børnenes motorik om vinteren:

- Vi ruller på bakkerne i sneen
 - I sanglegen har vi en lille dans, hvor børnene skal røre sig og bruge kroppen.
 - Vi prøver at have en opmærksomhed på, at de kan have svært ved at få brugt sig selv og holde sig varme om vinteren. Derfor sætter vi ting i gang, som inspirerer dem til at bruge kroppen udenfor.
 - Vi har indrettet salen med Emmi Pikler-møblerne, som er skabt med det formål at stimulere børnenes motoriske udvikling. På stuerne arrangerer vi, at børnene kan hoppe fra kasser ned på madrassen, slå kolbøtter, lave forhindringsbaner osv.
 - Selvhjulpenhed er også en vigtig faktor: Vi lærer børnene at bruge sig selv fra starten; dvs. vi indretter således, at barnet selv kan kravle op på puslebordet, i barnevognen osv., og vi er meget bevidste om at træne dette med dem.
 - Endvidere opfordrer vi forældrene til at lade børnene gå selv, så de lærer at bruge deres ben i stedet for at mor og far bærer rundt på barnet hele tiden. Vi oplyser forældrene om at vi arbejder meget med det, så de kan støtte op omkring det.
- Vi har nogle meget faste rutiner i vores dagsrytme, som også gør det nemmere for børnene at bruge sig selv – de ved, hvad de skal gøre, fordi vi gør det samme hver dag på den samme måde. Derfor bliver de hurtigere trygge ved alle rutinerne og ved, hvad vi forventer af dem. Selvhjulpenheden er en vigtig del af barnets såvel fin- som grovmotoriske udvikling.

NATUREN OG NATURFÆNOMENER

Mål for barnets tilgang til naturen og dens fænomener:

- At kunne skelne mellem årstiderne og deres kvaliteter.
- At finde, plukke og smage på bær og frugter, plukke blomster.
- Mærke vinden, regnen og solen og deres egenskaber (bladene falder af træerne, det meste bliver vådt).
- Forskelle på overfladestrukturer; sand, jord, græs, træ, rødder, blade, vandpytter, sten, kogler, bakkede og flade arealer.
- Børnene skal introduceres for de muligheder for sanseoplevelser, som ligger i naturen.

Beskrivelse af en vintertur til stranden gennem skoven:

- Vi står på gårdspladsen og aftaler, at vi går gennem Slotsparken/skoven til stranden og fodrer fugle.
- Solen skinner, der er sne på jorden og det blæser ikke her ved skoven, hvor vuggestuen ligger.

- Vi går gennem parken og skoven og ser at mange træer er fældet og stammerne ligger i store bunker.
- Vi møder de sædvanlige hunde, som bliver luftet i flok hver dag. "Hund sød", siger børnene.
- Joseph siger: "Hundelort", og peger på den store snedækkede græsplæne. Det er en masse muldvarpeskud, som er meget synlige pga. sneen. Vi fortæller om muldvarpen.
- Mens vi går i skoven, blæser det lidt op. Da vi kommer ud til vejen og ned ad stien til stranden, blæser det pludselig op med fygesne. Vinden er meget kold – den kommer fra havet, som er frosset til. Der er ingen bølger.
- Børnene, som sidder i klapvognene, dukker hovederne og lukker øjnene – "Uh, det er koldt".
- Vi må opgive at fodre fuglene, vender om og går tilbage til skoven, hvor der er læ.
- Børnene siger: "Fugle ikke mad i dag... blæser!"
- Da vi er i skoven igen, blæser det ikke mere. Det er rart!
- Vi parkerer klapvognene ved en bænk og børnene løber op ad en bakke med sne på. Nogen ruller ned og får sne på tøjet.
- Vi går tilbage mod vuggestuen. Der er noget is på stien, man falder. Is er glat.
- Vilhelm går ved siden af klapvognen. Vi går over plænen, da stien er glat. Vilhelm opdager sine fodspor i sneen. Han løber i ryk, stopper op og kigger tilbage. De andre børn ser det også.
- Hundene kommer igen, og vi "opdager", at de også laver spor i sneen.

Vi har oplevet sol, sne, hunde, træstammer, muldvarpeskud, blæst, fygesne, frosset hav, fugle, kulde, læ, bakke op og ned, sne på tøj, is er glat, egne fodspor i sne, hundefodspor i sne. Og til sidst skal Vilhelm og Joseph, der er gående, have "dagens pind" med ind til garderoben og lægge den i kurven.

Det var en stor tur! Der var meget at tale om til frokosten.

SPROGUDVIKLING:

I Bonsai er sanglegen en meget vigtig del af det lille barns sprogstimulering. Vi starter dagen med en lille morgensamling, som varer ca. 10-15 minutter. Børnene sidder i en rundkreds på puder. Vi begynder med "Godmorgen-sangen", hvor alle børnenes samt de voksnes navne bliver nævnt. Alle føler sig dermed set og mødt. Vi bruger sange og fingerlege, som handler om den nuværende årstid, samt vejret den pågældende dag, så børnene kan sætte det vi synger om i forbindelse med det, de umiddelbart observerer.

Rytme og gentagelse er vigtigt for os i Bonsai, og derfor holder vi den samme sangleg i 2-3 uger. Vi bruger rim og remser og finderlege i så lang tid, netop fordi børnene har brug for det i deres læringsproces. Til sidst kan de alle ordene og synger gerne med. Det giver dem stolthed og tryghed. Når vi fx synger om solen, der skinner på himlen, så laver vi gebærder i en rund form over hovedet med hænderne. Så kan børnene forestille sig en sol. Når vi synger om stjerner, krydser vi arme og hænder over hovedet og "vinker" med fingrene, så stjernerne nu blinker. Sanglegen slutter altid med en let genkendelig afslutningssang i form af "Ringel, rangel roser, søde abrikoser. Blå viol, forglemmigej, alle børn må rejse sig".

Sprogets rytme og musikalitet er vigtigt. Gennem sange, vers, børnerum, remser og fingerlege kommer sprogytmen og det motoriske ind i en naturlig sammenhæng. Den voksne viser for og barnet efterligner. Store kraftige bevægelser veksler med små fine, hurtige og langsomme. Sådan opøves sprog og artikulation på en legende og organisk måde sammen med sansemotorik, koncentration og socialt fællesskab.

Bøger bliver også brugt til sprogstimulering. Når et barn under den frie leg selv vælger en bog og kommer til den voksne med bogen, sætter den voksne sig sammen med barnet og kigger i bogen. Vi beskriver med ord det vi ser på billederne, og efter at have kigget i en bog gentagne gange, kan barnet selv sætte ord på det, det ser. De ældre børn sidder selv med bøgerne, og peger og fortæller om det, de ser. Gennem kommunikation og nærhed med den voksne, lærer barnet også. Et meget intimt samvær med barnet er, når det pusles. Her sætter den voksne ord på alle handlinger. Fx: "Nu tager vi bleen af; nu får du en ren ble på" osv.

Der er også et følelsesmæssigt aspekt af sprogudviklingen. Ord og vendinger, som de voksne bruger i samtalen med børn med det formål at udtrykke ømhed, glæde, overraskelse, sindsstemning og meget andet, vil altid virke som en model for, hvordan det vil komme til at udtrykke sine egne følelser. Det sprog, som barnet tager i brug, virker tilbage på barnets egen, indre dannelse.

BØRN MED SÆRLIGE BEHOV:

Vi mener, at ALLE børn har brug for nærvær, ro, rytme, genkendelighed, men hvad angår børn med særlige behov, er vi ekstra opmærksomme på, om disse behov bliver opfyldt.

Vi er trænet i at observere børnene og gøre os detaljerede iagttagelser af deres sociale trivsel og deres fysiske og mentale udvikling, og vi er gode til at være opmærksomme på barnets væsen. På personalemøderne laver vi fokuserede, fælles iagttagelsesøvelser for at opøve evnen til nøgternt at observere børnenes tilstand, og derfor er vi gode til at opdage, hvis et barn skiller sig ud eller ændrer adfærd. Hvis vi observerer en sådan forandring, inviterer vi forældrene til en samtale om barnets udvikling og i anden instans kan det blive nødvendigt at hidkalde PPR til yderligere udredning eller rådgivning til pædagoger og forældre om, hvordan vi bedst hjælper barnet med dets udfordringer.

Vi bestræber os på at se bag om barnet, så vi kan hjælpe og støtte det i dets udvikling. Vi skal sørge for, at vores og forældrenes mål med dette arbejde stemmer overens.

Vi tilgodeser barnets behov for eventuelt at komme lidt tidligere ud og blive skiftet og blive puttet, så der er ro og tid omkring barnet. Det kan også være aktuelt at give barnet lov til at sidde længere og spise sit måltid, gå med en voksen ud i køkkenet eller at hjælpe med at lægge vasketøjet sammen, så der skabes en nærværende stund mellem barn og voksen.

Når vi skal sove til middag, sørger vi for at arrangere, at barnet kan ligge ved siden af en voksen og blive aet lidt på hovedet, holdt i hånden, eller bare få ro omkring sig, hvis der er brug for det.

Barnet kan have brug for endnu mere voksennærvær og voksenstyring end andre børn - måske lidt kropskontakt, en hånd på ryggen osv.

Overholdelse af en genkendelig dagsrytme er ekstremt vigtig for børn med særlige behov, og dette arbejder vi jo i forvejen med.

Barnet kan have brug for ekstra opmærksomhed i overgangssituationerne for at undgå kaos omkring barnet. Det kræver, at vi kan være et skridt foran i forhold til at skærme det fra nogle problematiske situationer, fx hvis der ofte er konflikter med et andet barn.

Vi har tidligere haft børn med en ADHD-diagnose indskrevet hos os. Her har vi haft succes med at tage barnet fra, give et fodbad og fodmassage for at skabe ro i barnet.

Forældrekontakten er hyppig; det er afgørende, at forældrene får tillid til, at vi ved, hvad vi gør. De lytter som regel, hvis vi anbefaler dem at holde en hjemmedag med deres barn eller at hente tidligt. Vi holder jævnligt møder med forældre til børn med særlige behov. Sammen udarbejder vi en handleplan for barnet og samarbejder herefter med PPR i de respektive kommuner.

BØRNEMILJØ:

Det fysiske børnemiljø:

I Bonsai er der ingen skadelige stoffer i legetøj, maling, rengøringsmidler, bleer osv. Alt legetøj er fremstillet af naturmaterialer som fx træ, uld, silke osv., og vi sikrer at materialerne, der anvendes til fremstilling legetøjet, ikke indeholder giftstoffer. Det samme gør sig gældende, hvis vi maler vægge eller træværk; her vælger vi de mest miljøvenlige produkter på markedet.

Vi har på alle stuerne indrettet os med masser af tæpper, puder og bløde materialer. Vi har ingen plastic- eller melaminoverflader, som reflekterer lyset skarpt. Da alle overflader er naturlige, dvs. bestående af træ, vinduer eller lignende, er der et blødt, omfavnende lys i alle rum.

Da vi har indrettet os hyggeligt og hjemligt med gardiner, trægulve, små gulvtæpper og bløde møbler, er der god akustik på vores stuer. Vi bruger mange pædagogiske redskaber til at holde lydniveauet på et minimum, og vi gør en dyd ud af at skabe ro i børnegruppen, så alle kan holde ud at være indendørs uden at blive belastet af lydniveauet.

Vuggestuen i er syd-vestvendt, og derfor får vi et meget fint lys ind på stuerne, og der er et stort vinduesparti i hele rummets længde, hvorfra vi har direkte udsyn til skoven og vores dejlige have. Der er natur lige uden for vinduerne. Ingen skarphed eller hårde kanter.

Vi bor lige op ad skoven, og naturen har sin egen vidunderlige indretning, som vi må tilpasse os efter. Vi har dog en have, som vi har indrettet således, at der kan foregå hyggelige aktiviteter; fx med en urtehave, en bålplads, en overdækket spiseplads osv. Vores fysiske udendørsomgivelser tilvejebringer optimale

muligheder for, at børnene kan være ude hver dag, men omfanget afhænger naturligvis af vejrets karakter.

Ergonomi: Vi har tænkt nøje over, hvad der er indrettet i børnehøjde, og hvor det i højere grad er nødvendigt at tage hensyn til de voksnes fysiske arbejdsmiljø, så vi ikke belaster kroppen unødigt.

De ting, som børnene har interesse i at lege med, står så vidt muligt i børnehøjde, så de selv kan nå, gå til og fra.

Ventilation: Vi gør meget ud af at lufte grundigt ud på stuerne flere gange dagligt. Et vindue står på klem, mens børnene sover, og vores ventilationsanlæg er tændt, så luften i rummet bliver udskiftet jævnligt.

Sundhed: Maden består af vegetarisk, varieret kost, som tager udgangspunkt i årstidens grøntsager. Kosten er ernæringsrigtigt sammensat. Vi får ikke mælk og kød. Alt hvad børnene spiser, er tilberedt af økologiske og eller biodynamiske råvarer. Ved måltiderne taler vi om maden og forsøger at skabe en kvalitetsbevidsthed hos børnene.

I vuggestuen er vi så vidt muligt ude hver dag – enten i haven eller på tur med klapvognene. De børn, som endnu ikke er fyldt 2 år, sover hver dag middagslur ude i deres barnevogn, og dem der er over 2 år sover inde på stuen.

Hygiejne: Vi bestræber os på jævnligt at vaske alt legetøj af.

Forældrene er meget opmærksomme på at vaske hænder på deres barn, inden de afleverer barnet i vuggestuen. Desuden vasker vi hænder på børnene inden måltiderne. Personalet er også meget opmærksomme på at holde en god håndhygiejne, samt foretage afspritning af pusleborde, vandhaner, håndtag mv.

Det æstetiske børnemiljø:

Vi betragter barnet som et sansende væsen, der i de første leveår primært erfarer verden igennem sine sanser. Derfor er det vigtigt, at vi udsætter børnene for gode, sansestimulerende oplevelser.

Vi gør helt naturligt meget ud af æstetikken; det ligger som en integreret del af vores pædagogik, at vi tænker æstetikken ind i indretningen, da vi tror på, at vores sindsstemning påvirkes af, hvordan vores omgivelser er. Vi tænker meget over, hvordan omgivelserne ser ud, hvordan lydene og lyset omkring os er, hvordan det føles at røre ved overflader og legetøj, og hvilke dufte vi omgiver os med. Stuerne er indrettet med lyse og lette farver for at skabe så god og hjemlig en stemning som overhovedet muligt. Det er børnenes stue; deres rum. Vi tænker hele tiden på, hvordan vi kan gøre det bedste for dem, og hvordan det påvirker børnene at vi indretter os på en bestemt måde.

Vi mener, at farver påvirker stemningen i et rum, og den lyserøde farve, som er på alle vores vægge, er et meget bevidst farvevalg; vi mener, at denne rolige farve

skaber ro og tryghed for barnet. Vi prøver at skabe en rolig stemning via dette farvevalg. Børnene skal føle sig omhyldet af rummet.

Hvert barn har sin egen garderobeplads og sin egen kurv, og alt på stuen har sin faste plads – det gør det nemt for både børn og voksne at overskue.

Rod stresser; derfor sørger vi for at holde orden og passe godt på vores ting.

Det psykiske børnemiljø:

I vores pædagogik ligger tryghed og genkendelighed som en vigtig værdi, og vi er meget fokuserede på, at det skal være rart for børnene at være her. Vi forsøger at skabe små miljøer, så børnene ikke skal overskue så meget forskelligt på én gang. Vi arrangerer det ofte således, at vi deler gruppen op i 2, så den ene gruppe (fx de største børn på stuen) tager på en gåtur i skoven, mens de små børn bliver hjemme i haven og leger i sandkassen, eller bliver inde på stuen, hvor der så er mere ro til at kravle rundt og udforske omgivelserne, afprøve legetøjet, eller blot sidde og iagttage verden i børnehøjde, uden at blive tromlet af de større børn.

Vi har arbejdet meget med nærvær og har haft dette som pædagogiske fokuspunkt i en periode, hvor vi fokuserede særligt på nærværet mellem barnet og den voksne. Det er vigtigt for os, at alle børn føler sig set og hørt hver dag; at der har været nogle magiske stunder med nærværende kontakt, hvor barnet vil kunne føle, at den voksne har en omsorgsfuld og oprigtig interesse i barnet.

Vi har ikke ”forstyrrende” elementer som iPads, CD’er, videoer osv., så vores fokus er udelukkende på børnene.

Vi har en meget respektfuld omgangstone – både mellem børn og voksne. Fordi vi arbejder så meget med, at vi voksne skal kunne være efterligningsværdige forbilleder for børnene, er vi meget opmærksomme på vores adfærd og hvilke stemninger, vi bringer med os ind i rummet, da vi ved, at det påvirker børnenes adfærd.

Vi værner meget om at bevare roen på stuen, og dette kan være en udfordring, når børn afleveres og hentes, fordi disse situationer typisk indebærer, at der er mange voksne på stuen ad gangen. Vi vil gerne begrænse denne trafik på stuen, og derfor har vi ”opdraget” forældrene til at aflevere og afhente barnet hurtigt og uden at tilbringe for megen tid på stuen, så det ikke forstyrrer de andre børn. På nogle stuer har vi stor succes med, at barnet (hvis det er tilstrækkeligt selvkørende) kysser sin forælder farvel i salen og selv går ind på stuen. Det giver en følelse af selvværd hos barnet og forhindrer, at vi skal tage barnet ud af forældrenes favn, hvilket ofte kan være en grådfuld affære. Efter at vi har indført dette tiltag, oplever vi at mængden af svære afleveringer er minimeret. Dette har stor indvirkning på det psykiske miljø, som børnene ankommer i om morgenen.